

Wõta ja loe!

№ 14.

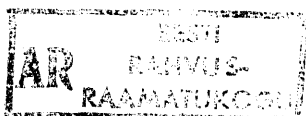
Miidetasse heina.

Ilus on kevad omas diehtes. Rohelisele waibale nurmedel ja niitudel on tikitud niipalju lilli igawärvilisi, igauks neist firutab oma pea päikese poole ja silmis kui helgits nooruse muretu naeratus. Died puistawad külluses aroome ja liblikad ning mesilased sumisewad imedes

nettari distarikaißt. Siis jätawad linnalased oma kitsud elamud ja lähewad maa wabadusse nautima seda looduse ilu.

Ah, oleks see ikka nii! Kuid peagi astuwad inimesed wikatitega tööle ja kaares langeb wärste, noor rohi wikati löökide ees. Walus surmawärin läbistab lillewarfi ja siis wajuwad nad, peites pää rohu kaare alla, ja närbumad ning surewad. Väbi hommiku waituse kostab maid wikati sahni wahelduwalt luiskamisega. Ning uued ja uued kaared jääwad maha kõrwetama päikese kätte kuivamiseks.

Kewad ei kesta ikka. Died nährbuvad.

Kewad on pilt noorusest inimesus. Jlujaim aeg, millest nii palju unistatud ja luuletatud. Wanadus ei wõlu paljuid. Kuid läbi kewade kostawad nii watulijelt need laulu sõnad:

„Noorus on ilus aeg — — —

„Noorus ei tule ial tagasi!“

Jnimesed on südilt katjunud sõbida nooruse eest ja wanaduse vastu, kas wõi kõitluguste operatsioonide abil, kuid ei ole õnnestunud selles. Piikawa ironiaga lähineb sügis ajas, kui ka elus.

Läbi kewade sammub wikatimees ja niidab. Surm ei küsi parimast ajast ja meie tundmustest, waid tuleb ja wiib kaasa. Kui palju noori on langenud surma saagiks elu õitsemamas eas. Oo, ja leiad neid paljugi — oma mängu- ja koolijeltkõltsi, sõjakaaslasti ja teisi, kuid wõib olla isegi oma wendi-õdesid.

Ja Jumala sõna ütled: „Kõik liha on kui rohi ja kõik inimesed on kui rohu lilletene. Rohi kuwab ära, õietene nährbub, kui Jehooma Waim tema peale puhub; rahwas on tõesti kui rohi.“ Jes. 40:6—7.

Milline elu tõdel

Jnimese kestmist eluiga arwestatakse 25 aastaga. Hulgad langewad saawutamata isegi kestmist eluiga. „Surmataps on inimene, elu on kui lilletene,“ laulab üks. Ja mida see räägib meile? Et meil pole siin jäädawat paika, waid peame warakult mõtlema igawesele ja walmistuma ette lahtumiseks. Surma vastu walmistumine ei kiirusta surma tulekut, waid teeb teda meile tules magusaks, niisama kui sellele mitte mõtlemine ei päästa meid surma käest, ega pikenda meie elu, rääkimata weel sellest ahastusest, mida see hetk toob inimesele, kes pole selleks walmistatud.

„Ela igapäew nii, nagu sureksid sa täna ja tööta nii, kui elaksid sa igawesti“ on keegi väga õieti öelnud.

Sõjad on miljoneid paremas eas inimesi niitnud, haigused, katkud, nälg, maawärisemised ja muud õnnetused samuti. Jnimesi langeb kui loogu. Ja wõiwad süttida uued sõjad weel kohutawamad ja werisemad, niites maa palelt määratud hulke, kui pääjewad weel mürgkaasid tegevusse.

Müüd küsimus sulle: Oled sa kindlustatud selleks? Surma vastu ei kindlusta meid paremadki kindlustuse jeltfid, ega anna meile wõitu surmas, kuid üks ankrupait on meie hingele siin kadwas ajas ja see on **Jeesus Kristus** ning **Tema Lunastus**. Tema, kes kord oma elu jättis wabatahtlikult meie eest, wõib ja tahab sind päästa ja anda sulle igawese elu ning igawese kewade südamesse. Tema weri teeb puhtaks südame kõigist pattudest. 1. Joh. 1:7. „Kes minu sisse usub, sellel on igawene elu. Joh. 6:47.

On sul igawene elu?

Ja mõtle oma Looja peale omas noores põlmes, enne kui weel pole tulnud kurjad päewad ja aastad ligi ei ole saanud, millest sa ütled: need ei ole mitte mu meele pärast. Op. s. 12:1.

Muline surm.

Joseph Abdišon, noor kuulus kirjanik ja keeleuurija, kandis oma raskeid ihulikke kannatusi suure kannatlikkusega. Kui ta tundis oma lõppu lähinemat, jaatis ta noore, kuid väga ilmameelse lord Warwid'i järele. See tuli ja rääkis järgmiselt: „Minu armas hea Abdišon, teie olete mind kutsuda lastnud. Loodetavasti on teil üks ülesanne minule, mida tahan kõige truimalt täita.“

„Waata,“ ütles surija, „kui õndsalt üks usklik-kristlane surra võib,“ ja nagu laps uinus ta igawesse rahusse. Muline, mõdurikas, täis rahu ja igawese õndsuse wastupeegeldust on õndsate surm. Surm on mõistetud Kristuse läbi. Etaw Kristus meis täidab hinge lootusega ja rõõmuga. Kui õudne on tihti aga pöörmatu, uskmatu inimese surm — täis meeleheidet ja ahastust.

„Arge rääkige mulle surmast? Kõike muud rääkige, kuid mitte surmast,“ ahastawalt rääkis teegi ilmameelne lõbuarmastaja lestproua lamedes haigewoodil, millest ei näinud olemat lootust tõusmiseks. „Wange mängima gramofon ja laske mind kuulda tantsumuusikat, midagi lõbusat, mis ei laseks tulla surmamõtteid. Ma ei taha surra!“ Nii hädaidas ta. Patune elu lihalõbudes seisib selja taga, ees must õõ ilma lootujeta. Milline õudne seisukord, kui Jssand Jeesus on äratõugatud meie elust, siis täidab hinge lootusetus ja õõ.

Walmis.

Kui wana aumäärne õpetaja Robert Bruce ühel hommikul oma perekonnaga einetanud oli, puhkas ta tükk aega mõtteisse wajunult oma leentoolis. Korraga ütles ta: „Kuule, mu tütar! Kas ei saanud ma mitte oma Jssandast kutsutud?“ Ta küsis oma Piibli, kuid märkas, et ta filmade ees hämaraks muutus ja ta enam neid kalleid sõnu ei saanud lugeda. „Alma mulle Rooma 8 ptk.“ ütles ta, „ja pane mu sõrm salmile: „Seft mina olen see peale julge, et ei surm ega elu, ei inglid, ei wärstid, ega wägewad, ei see, mis praegu, ega, mis tulew on; ei kõrgus, ega ükski muu loom ei wõi meid lahutada Jumala armastusest, mis on Jeesuse Kristuse, meie Jssanda sees. Siis küsis ta: „Ütle nüüd mulle, kas mu sõrm on selle õndsja sõna peal?“ Kui tütar seda oli kinnitanud, ütles ta: „Siis õnnistagu meid Jumal, ta õnnistagu meid kõiki, mu armsad lapsed? Olen täna hommikul kinnitatud teie seltsis. Enne õhtut wõin juba Jssanda pidusöögist osa wõtta.“ Nii suri ta.

Kas pole auline nii walmis olla?!

Umasõjas langes surma ohwriks nii palju mehi, et kui wõtame fogu sõjaaja arwesse, siis näeme, et keskmiselt igas minutis langes kuus meest. Wõelge, milline arw mehi nelja aasta kestel. Kui hirmus on sõda!

Toimetuse aadress on nüüd Päiteje 5—7 Tallinn.

Ufalndan õiget kohtunikk.

Uflik noormees sai wabrikus oma kaastöölizest kannatada, et ta nendega kõik kaasa ei teinud. Iseäranis hirmsaste teotas teda tema naaber. Kord meister, kes lugu pidas usklikust sõnakuulelikust noormehest, joovitas kaebada oma teotajate peale: „Mis ja lased enesega mängida? Anna neile õpetust, sul on ju õigus.“ — „Ei,“ wastas usklik: „Jeesus ei sõimanud, kui Teda sõimati, ei ahwardanud kui ta kannatas. (1. Petr. 2, 23.) Olen Tema järelkäija, annan kõik õige kohtuniku hooleks, küll tajumise tund jõuab.“

Kaastöölised said kuulda tema wastusest, ja weel enam tõusis pilkamine: „Misjugune tajumise tund tuleb, kui sa kaebada ei taha? Loodab Jumala peale? Kaugel on ta sinust!“

Möödufid mõned nädalad. Ühel päewal pidi tema naaber kõrgel lae all oma tööd tegema, ja kukkus õnnetumalt alla. Silmapilk kogus tema ümber jalk kaastöölisi. „Tajumise tund jõudis,“ sosistas nõrgalt õnnetu surija noormees. Kõik olid kui rabatud, nähes Jumala koht.

Tajumise tund Jumala aujärje ees jõuab kõigile. Jumal omas pikasmeeles ja halastuses annab meeleparandamiseks aega. Weel on sul „armuag“ „õnnistuspäew“, kuid, kui kauaks. „Ma olen talle aega annud ümberpöörata omast hooaelust, aga ta ei ole tahtnud (Jlm. 2, 21.) Oh, et meiega samuti ei oleks!“

Urge laske aega mööda minna, kandke õiget meeleparandamise wilja. Teeme talle lahti südame, ja wõtame wastu rahu ning igawese elu.

Wiisi: Õigemal Jumal sul.

Noorus sind hüütakse, Õig üürike, Päästa sind püütakse, Õig üürike; Su kuldne kewade Läeb mööda kiireste, Ei tule tagasi, Õig üürike.

Pea närtfib eluõis, Õig üürike. Oh kuhu saad ja siis? Õig üürike. Maailma rõõm ja lust Toob palju wiletsust, Ja wiimaks hukatust, Õig üürike.

Surm tuleb otmata, Õig üürike, Wiib noori ära ka, Õig üürike! Oh nõua hoolega, Et õndsaks saaksid sa, Kui pead surema, Õig üürike!

Wiisi: Oh, Jeesus sinu walu. 237-b.

Hing rutta eluteele Niiüd noore iluga Ja ehteks enesele Ide-pärlik osta sa. Siis seda taewawara Pea südames ja käes, Et ilm ei riisu ära Ta kawaluje wäes.

Weel enne muret rutta Ja walust filmawett. Oh ära homseks jäta, Waid osta täna tött. Sa oma Looja peale Niiüd mõtle noorelt siin Ja anna süda talle, Siis tulgu rist ehk piim! E. I. 65.

Toimetaja Peeter Sinf. „Wõta ja loe“ hind à 2 senti; 10 tükki — 15 senti. Jlmub 2 × kuus. Matjab aastas 50 f., 1/2 a. 25 f. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktatimiskoni heaks, tellimisi ja kaastöid saata toimetaja aadressil — Päite 5—7, Tallinn. Tellida võib ka Briti & Wälism. Piiblijeltist, Rataskaewu 4 Tallinna; sealsamas saada ka igajuguseid piibleid ja piiblisti.